

חד שרטוטא רב במצחיה, דאזלא כפותיא, מסטרא דא לסטרא דא. תרין שרטוטין אחרנין,
אבל לא רשימין כל פה, דהא לא קיימין מסטרא דא לסטרא דא, כהאי. ארבע קמיטין
זעירין קיימין, בין תרין קריצין, על רישא דחוטמא לעילא.

דא איהו מאריה דחדוה, חפים, פקית, וותרן במקוניה, בכל מה דאשתדל למנדע איהו
חפים. לפום שעטא רגז, ולפום שעטא נח רוגזיה, לא נטר דכבו לעלמין. לזמנא טב,
ולזמנא לאו הכי כל פה, קאים במתקלא. כד תב למאריה, מאריה אחיד בידיה, וסליק
ליקר סגנא. פלא צריכין ליה. את ס' אזלא לדידיה תדיר נתיר מאת י'. כל אינון דייעטין
עליה עיטא בישא, לא מצליחין, ולא אתקנים ההוא עיטא, ולא נכלין לאבאשא ליה.
אתחזי רמאה ולא הכי הוא. את ס' ואת י' מגיחין עליה, ובגין כן סליק ונחית. כד תב
למאריה, את ס' נצח, ואתעביד רעותיה בכלא. רחמן איהו. ובכי כד אתמלי רחמין.

חד רשומא אית ליה בדרועא ימינא, וקיימא פרצופא, ולית עליה שערין פלל. ואי שערא
קמיטא, ולא תלי תחות אודנין, ואיהו קמיט לעילא מאודנין דא קיימא במלוליה.

מצחיה רב ולא כל פה. שרטוטין דיליה חמש. תלת עברין מסטרא דא לסטרא דא, ותרין
לא עברין. מארי קטטה איהו, ובביתיה נתיר. כל עובדוי בבהילו, אתחזי טב, ולא
הכי. שבח גרמיה במה דלא אית ביה. דא קאים באת ז' לחוד, וסליק למרחיק באת צ'
לחוד, מטי ולא מטי את ס' לית ביה כלל. וותרן במלוליה ולא נתיר, אעיל גרמיה במה
דלא אתחזי ליה, מאן דאשתתף בהדיה, אצטריף לאסתמרא מחמידו דיליה, אבל אצלח
איהו בהדיה.

שערא דתלי ולא שעיע, ושעריה רב. חמש שרטוטין ביה, דמטו ולא מטו דא לדא, עינין
דיליה צהיבין פקחין. דא כפיף רישיה. אתחזי טב וזכאה, ולא הכי. שבח גרמיה.
אי אשתדל באורייתא כבר נש רב. תקיף ביצריה. כד מליל, אקמיט חוטמיה ופשיט משכא
דמצחיה. כל עובדוי לחיזו דבני נשא, אצלח במקמונא, רמאה איהו בכל עובדוי. מארי
דלישנא בישא. ידע לאסתמרא מבני נשא בכלא. שגעונא ביה, ואתפסי במה דאיהו עביד.
אעיל קטטין בלחישו.

אודנוי רברבן, קיימין בקיימיהו תחות שערא, דא קיימא באת י' ואת ז', ובגין כן עובדוי
לחיזו בני נשא. בין כתפוי תליין תלת שערין בלא רשימא כלל. מאן דאשתתף
בהדיה לא אצלח. ואיהו אצלח ברמאותא דיליה, ואתחזי זכאה לאחרא, וחשיב דעבד
לקבליה עובדי קשוט.

שערא קמיטא ותלי תחות אודנין, אי איהו רווק, חד שרטוטא במצחיה, ותלת קמיטין
על רישא דחוטמין, בין קריצין דיליה. מאריה דחדוה איהו. פקיחא בכלא. רמאה.
וותרן איהו, עביד וותרנותא לאינון דמקרבין בהדיה. דא קיימא באת ס' ואת ז'. וכד הוי
סיב, מתחלפן (ס'א ציורא דאתיו) אתנון, את ז' ברישא, ואת ס' בהדיה. לאו איהו וותרן, אלא